

[Undervisnings- og forskningsministeren]

det. Og når man kæmper kampe, som for længst er vundet, slår man tomme huller i luften og spilder tiden. Jeg tror, det er en af årsagerne til den uenighed, som har afsløret sig igen i dag.

Men hvis man lyttede til fru Eva Møllers tale, ville man kunne høre, at også hun mener, at der ikke skal bruges for megen tid på prøver.

Hun nævner, at nogle af de mundtlige prøver kan falde væk ved lokal lodtrækning, og det er en imødekommelse af det, som har været fremhævet så stærkt af både SF's ordfører og Kristeligt Folkepartis ordfører, som siger, at der bruges for megen tid på prøver.

Selvfølgelig skal vi prøve at effektivisere også den del af undervisningssektorens virksomhed. For det er rigtigt, der bruges megen tid, og så længe prøverne er, som de er, er den tid ikke særlig godt anvendt.

Når fru Marianne Jelved nævner, at vi skal have en målrettet karakterskala, hvis vi skal have en, er jeg ganske enig. Vi er i øvrigt i færd med at udvirke det i ministeriet, for der har været uklarhed om det. Vi skal ikke have en vurdering, hvor man skal vurderes i forhold til klassens gennemsnit. Det skal være muligt for hele klassen ved et godt samarbejde at hjælpe hele klassens niveau op. Det er det, der ligger i det målrelaterede. Jeg er enig i det.

Jeg er også enig i, at målet med folkeskolens afsluttende prøver naturligvis er at vurdere, hvorvidt skolen lever op til sit formål.

Jeg er også enig i det, fru Marianne Jelved sagde om, at vi ikke skal tage udgangspunkt i det, eleverne ikke kan. Jeg vil sige det på den måde, at vi skal tage udgangspunkt i det, som eleverne kan nå, altså ikke nødvendigvis det, de kan i forvejen, men det, som de kan nå. Det er det, der er udgangspunktet.

Jeg ved ikke, om fru Marianne Jelved har ret i, at 35 pct. bliver udskilt i deres skoleforløb. Men hvis meningen er, at vi også skal gøre noget for de mindre boglige, er jeg helt enig. Her savnes i nogen grad gode ideer, men lad os få dem på bordet. Hvad kan vi gøre for de ikke-boglige? Jeg lytter gerne.

Det samme gælder spørgsmålet om, hvorvidt vi skal have en anden form for karakterskala. Jeg har, så langt tilbage jeg kan huske, været helt åben over for bedre forslag. Men jeg har ikke set bedre forslag. Jeg har set på evalueringsskemaerne i andre lande, og alle steder

kører man med et eller andet med 6 trin; så sætter de plusser og minusser og pile og streger og stjerner på det, så det fuldstændigt ligner det, vi har nu, og som i øvrigt fuldstændigt ligner det, vi havde, da jeg gik i skole. Da havde man også 6 karakterer, som man satte plusser og minusser og pile på. Der var nemlig ug og $ug \div$, $mg +$ og mg og $mg \div$, $g +$ og g . Der var stort set ikke andre karakterer.

Det er tilsyneladende en lovmæssighed over hele verden, at man ender med et eller andet tegnsystem, hvor der er 6 eller 5 trin, hvor man så sætter nogle pile op og ned. Hvorfor sætter man disse pile op og ned? Hvorfor sætter man dem på? Jo, fordi eleven har krav på at få at vide, om det var lidt bedre end sidste gang eller det var lidt dårligere end sidste gang. Det var da en tjeneste, min regnelærer i sin tid gjorde mig, når han satte en lille pil opad. Det var en markering af: Fortsæt bare, min ven, du er på rette vej!

Det er meningsløst at tro, at man løser noget ved bare at have bestået eller ikke have bestået eller ved kun at have 3 trin på en karakterskala. Det vil eleverne slet ikke finde sig i. De vil have at vide, om det er lidt bedre end sidst eller det er lidt dårligere end sidst.

Jeg tror slet ikke, vi er så uenige om dette. Og den dagsorden, som vi nu vedtager i meget bred enighed, siger også, at Folketinget er enig om, at der skal ske en eller anden form for vurdering. Det var fru Helle Degn også inde på.

Jeg vil gerne kommentere fru Helle Degns tale, som var konstruktiv og relativt åben. For det blev sagt gentagne gange, at vi skal have evaluering, vi skal have vurderinger af den enkelte elev. Men det skal ske løbende, siger fru Helle Degn. Enig. Det skal ske løbende.

Men så er vi nogle, der spørger: Hvorfor må det så ikke ske til sidst? Skal det være det eneste tidspunkt, hvor der ikke må ske en vurdering? Jeg synes, det vil være urimeligt, hvis der ikke må ske en vurdering til sidst.

Og vi føjer et spørgsmål til: Er det ikke rimeligt nok, at skolerne får lov til at tilbyde eleverne et lille stykke papir, der rummer den vurdering, som skolen har givet til sidst? Hvorfor skulle det ikke være muligt?

Jeg bliver nødt til at fremhæve det noget betænkelige perspektiv, der ville være, hvis man pludselig forbød skolerne at give en sådan